

ilustrace Shutterstock

ilustrace Shutterstock

Moderní pohádka

Tak já vám povím pohádku. Odehrává se v jednom městečku. Teda spíš městě. A v tom městě žil pejsek „Pravičák“. A protože to byl opravdu pejsek pravičák, tak si ukousl obě levé nohy. No a tak si to jednoho dne štrádoval po městě, po těch dvou nohách, a narazil na cestovní kancelář. Tak vešel dovnitř a posadil se. Chvilu koukal a čekal a po té chvíli si k němu přisednul jiný pejsek. Tak se dali do hovoru a ten pejsek byl pejsek levičák, a protože to byl opravdu pejsek levičák, tak si ukousl obě pravé nohy. Tak si ti dva psi na židli v cestovní kanceláři porozuměli a dali se dohromady. Od té doby si pejsci neukusují nohy, jsou to levičáci, pravičáci, komunisti, fašisti, anarchisti, pacifisti, republikáni, vandalové, chuligáni, šprýmaři, kašpaři, blázni a hlavně přátelé. A z toho plyne: lidi, vy si taky nic nekousejte a buďte sami sebou. Haf.

*Komtesa Constans de Paris a Vesna ze Sna
Z archivu kroniky Společenstva U krále Jiřího*

Od hospodského stolu autor: Pan B

- Otázka: Preferujete dostat na Valentýna:
 - a) suchou růží?
 - b) suché lysohlávky?
 - c) suché muchomůrky?
- Na zážitek z juda znám jednu píseň: My dva a chvat.
- Provádím takový facezkum.
- Nebyl to večírek, spíše mučírek.
- A: Co je lepší, muzika nebo literatura?
B: Muzika musí bejt budovatelská a literatura musí bejt nezávadná...
To tě donutí pracovat.
- A: Bylo dříve vejce nebo slepice?
B: Slepice, protože kdo by jinej dokázal, položit tuhle otázku?

Nacionální vlastenecké skupiny mají nové maskoty. Jsou to právě psilocybe bohemica a psilocybe moravica.

**Upozornění:
Devatero řemesel,
desáté underground.**

Kalindář

- 26. 7. se koná koncert SVATÁ KRÁVA A OLAF OLAFSONN AND THE BIG BAD TRIP. Kde: Klubovna (Generála Píky, P6-Dejvice), start: 19:00, vstup: zatajen.
- 27.7. se koná akce: **Rozsypaná Čočka (+host: Chapadla)**. Kde: Klub Punctum (Krásova 803/27, P-3, Žižkov), start: 20:00, vstup: milion mamonu.
- 28.7. se koná akce **Perverzní kabaret Open air 2018**, Kde: Areál Veslák (Nymburk), start: 20:00, vstup: neuveden.
- 3.8. hraje Kočkolit u Špičky. Kde: U Špičky (Václavice u Hrádku nad Nisou), vstup: tajný.
- 6.8. se koná akce **Letní unibrejk V**. Vernisáž: JEAN F. BERTY, MILAN BUCHTA, FILIP BURYÁN, DETAIL, PAVEL HORA, KAROLINA GENZOVÁ, JAN VOJTĚCH. Kde: Čítárna UniJazz (Jindřišská 901/5, P 1), kdy: 19:00, vstup: dobrovolné.
- 30.8. se koná akce: DEADKILLERS / BLACK LIGHT / JOHNNY SERVICE. Kde: Modrá Vopice (Spojovací 1901/12, P-9), kdy: 19:00, vstup: milión mamonu.

Společně proti NARCISMU!

- 25.7. Jakub, Timur**
- | Přejeme vše nejlepší!
 - | Neboj se Jakube,
 - | bez pití nebude
 - | ba ani Timur ten.
 - | Slavíme dobrý den!

Kolik má čeština výrazů pro konopí?

V jednom článku 10 nejzajímavějších věcí o Americe bylo, že USA má přes 200 výrazů pro konopí. A Nájezd se tímto ptá: kolik jich má čeština?

Během jara se aktivně sbíraly výrazy. Ty se rozdělily na dva tábory: výrazy pro konopí a výrazy pro kouření marihuany.

Aktuální seznam je umístěn na stránkách Nájezdu:

najezd.wz.cz/konopi/konopi.html

Přidejte i vy své nápady.
Váš Nájezd!

Detailova dernisáž obrazů

od 22.6 do 25.7.

Kyklop bar: Korunovační 4, P 7

Mystický koncert pravěké hudby

21.7. se konal u Veselí nad Lužnicí avantgardní koncert rekonstrukce pravěké hudby v podání Altsteinzeitliche Knochenklangbilder. A dá se říct, že tato stylová performance čtyř hudebníků byl akustický konstrukt odehraný najednou na největší ploše oblasti.

Přímý účastník Krtek, nám o tom vypověděl takto:

Na programu dne bylo naše představení Altsteinzeitliche Knochenklangbilder, které mělo být i jako bojová a(tra)kce pro děti z tábora Pávek.

Úderná skupina byla zastoupena třemi hráči s tím, že já s Evou dojedeme v sobotu z Prahy, Blaník čekal na místě a někdo se tam prý ještě sežene na místě. A přízračná Panna Marie na Božích mukách u železobetonové zastávky Frahelž s tváří pokřivenou jako čarodějnice uvítala delegaci hudebníků. Bylo strašné dusno. Do cesty nám vstoupil rybník Naděje, kde jsme shledali, že tamní Naděje je momentálně světlezelenou tekutinou. Záhady pokračovaly. Následně si pro nás přijeli z tábora dopravili na místo konání jako převapení, tudíž jako inkognito. Začalo pršet. Nejprve málo. Pak méně. A pak najednou strašně moc, dokonce i bublinky se dělaly v kalužích! Z odpolední hry se tímto efektem stala noční bojovka. Ono, ten tábor Pávek je na jakémsi meteorologickém zlomu, protože jestli někde v okolí prší, pak tam prší ještě o půl dne déle.

Počáteční nejistota, jak to vlastně dopadne, se nakonec proměnila v příjemné pohovnění. Začali jsme hrát už v táborovém separé salonku. Zde jsem ocenil zajímavý nástroj tzv. štěrbínový kámen. Je to jako štěrbínový buben, ale z kamene nebo kameniny. Přidala se k nám ještě čtvrtá válečnice Viki z řad instruktorů. A přestalo pršet.

V deset večer to nakonec začalo. Každý z nás stál sám, uprostřed temného lesa, osvětlen dvěma loučemi, se svým nástrojem, se svými

talismany, oděn do kůže jako řekněme lovec mamutů. Úkol byl vyrábět zvuk, který má přivábit akční skupinky táborových družstev. Tyto pak mají nalezené hudce přesvědčit k vystoupení u táborového ohně. Toliko k plánu sděleného vedoucím tábora dvacet minut předem. Samotné hraní s sebou chvilku neslo jisté mystické napětí, kde si hudebník našel plácek k produkci. Někoho přesvědčila kapka padající ze stromu, dopadlá na temenní čakru Sahasrára, někdo bloudil po lese, než si našel ten správný strom... A když začal hrát, tak v tichu lesní tmy, krájeného údery bicího nástroje, v intimitě noci česané probleskováním loučí, najednou začaly stromy odpovídat. Vzdálené echo konturovalo údery bubínku, jako kdyby stíny hrály s námi... a ve větvích se najednou začaly formovat obličejové zvířat a ty oči, lidské nebo zvířecí? Duchové lesní? Hudba nebo snad zvuk najednou začal svádět k tanci a výletu do nových nadzemských prostor. Byla to opravdu mocná půlhodina. Co se týče hudebníků, byli na tom stejně, narkotizováni hudbou mysticky nejistí. Navíc nikdo z nich pak nebyl s to rozhodnout, zda-li opravdu hrál sám, nebo před někým...

Pak najednou bylo slyšet praskání větví, linie baterek, první zmatený šepot, „tamhle někdo stojí!?!“ až se shromáždil celý hlouček dětí a tyto pak každého přesvědčily, že v táboře se koná zbytek mejdanu. Ano, to bylo setkání. V táboře se následně odehrál koncert, který pro nepřízeň počasí a celkovou únavu tábora se rozklížil do spacáků a týpí. Ta půlhodina byla nezapomenutelná.

Je tedy otázka, jestli se koncepčně Altsteinzeitliche Knochenklangbilder povedlo navázat na své bilokalizované vystoupení v Ústí nad Labem a zároveň v Praze před několika lety, když tímto vytvořila koncert, kdy její členové dokázali vystoupit na čtyřech místech najednou, nebo to byla jen atrakce pro děti? Tak jako tak, to muselo stát asi za to.

Nájezd

autor: Anonym, Barré